

nogle folk og dyrker det specielle område, jamen så kan Folketinget selvfølgelig træffe den beslutning. Det står jo frit for Folketinget at træffe sådan en beslutning.

Man kan selvfølgelig også med det, der skete, se, om der virkelig er nogle steder, hvor vi føler, at vores velfærdssamfund er ved at vakle, fordi der nu ikke sidder det her specifikke råd og nævn, som blev nedlagt i puljen. Det føler vi ikke i Dansk Folkeparti vi endnu har set. Derfor har vi heller ikke et behov for at foreslå, at nogle af dem, der blev lavet om, bliver genoprettet eller får ændret status i forhold til det, de er blevet efter den vedtagelse, som vi samlet set var med til at lave og udmønte i de lovforslag, der efterfølgende var.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Hr. Kristian Thulesen Dahl hæftede sig ved, at debatten sådan set skulle have været på for lang tid siden. Nu var vi jo nødt til at respektere, synes jeg, at statsministeren havde andre gøremål. Det vil sige, at der sådan set ikke er mulighed for en forespørgselsdebat fra folketingsåret sluttede, og det sluttede reelt jo i juni, og så før nu. Det er derfor, at den kommer nu.

På samme måde, som det kan være fornuftigt at kigge på, om der er nogle ting, der er overflødig, og lave den der undersøgelse af det, som regeringen gjorde, som kan være fornuftig nok, er det jo også fornuftigt nok lige at se på, hvad det var for nogle kriterier. Og da er det bare, at regeringen har valgt forskellige kriterier på forskellige tidspunkter.

Når hr. Kristian Jensen siger, at der er en hel masse ting og nævner eksempler på, at det er, fordi det er smagsdommere – de vil have, at man skal mene noget bestemt og sådan noget – så er vi jo nødt til at gå ind og spørge konkret. Det er derfor, vi spørger konkret. Men det er selvfølgelig den generelle diskussion, der er interessant, og jeg har stadig væk ikke klarhed over, hvad det er, bortset fra at jeg har forstået, at det er overflødigt, og begrebet overflødigt definerer regeringen helt ad hoc hele tiden.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Jeg vil sandelig også meget gerne beholde sporet kriterier.

I Jyllands-Posten den 28. februar 2002 er Dansk Folkepartis gruppeformand, hr. Kristian Thulesen Dahl, citeret for at sige: Enten nedlæg-

ges centeret – det er Menneskerettighedscenteret – eller også må vi genåbne forhandlingerne om råd, nævn og puljer. Her vil vi sikre, at udlændingeområdet rammes.

Og så pegede hr. Kristian Thulesen Dahl bl.a. på Nævnet for Etnisk Ligestilling.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Kristian Thulesen Dahl, som jo sikrede flertal for regeringen her: Hvad er det for kriterier, Dansk Folkeparti gik ud fra eller brugte?

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Først til hr. Aage Frandsen. Jeg skal overhovedet ikke klandre forespørgerne for at tage et hensyn til statsministerens kalender. Det havde Folketinget samlet set besluttet sig for at gøre i forhold til formandskabshalvåret. Og så er det rigtigt, at når man anmelder, altså tidspunktet, der kunne være muligt fra juni til folketingsåret starter i oktober, og så fra oktober til nu, hvornår er så muligheden?

KL 15.30

Men det får mig ikke til at gå væk fra mit synspunkt om, at det dels er, som om debatten har været her også i forbindelse med udmøntningen af de konkrete forslag, der nedlagde forskellige råd og nævn og puljer osv., dels den anden side af det, nemlig at det måske gjorde, at debatten i højere grad havde været på sin plads for et år siden.

Så til fru Marianne Jelved om Dansk Folkepartis kriterier i forbindelse med det her arbejde. Som punkt 1 noterede vi, at regeringen fremlagde en pakke, altså en række forslag. Regeringen har nogle forskellige kriterier med det praktiske arbejde, som man sidder med, i forhold til det her område, og man havde udvalgt de her som baggrund for det.

Vi accepterede, at det var udgangspunktet for diskussionen. Vi betragtede det som en pakkeløsning, dog med den undtagelse og politiske overvejelse, som vi havde, at vi ikke ville acceptere en pakkeløsning, der efter vores skøn gjorde, at man ud fra nogle andre hensyn pludselig undtog et bestemt område, altså udlændingeområdet, så man ikke fik det med i lige så høj grad i opgøret med nogle overflødig råd, nævn og puljer som i forhold til andre områder.

Det var derfor, vi satte fokus på det område i forhandlingerne og brugte den indflydelse, vi mente os i stand til at udøve over for regeringen for at få ændret på pakken, så det endte med at